Євангелія від Марка 3

Оздоровлення сухорукого 1-12; вибір апостолів 13-19; Ісус розбиває твердження фарисеїв 20-30; хто мати й брати Ісуса? 31-35

1 І ввійшов знову в синагогу, а був там чоловік, який мав суху руку.

2 Отож стежили за ним, чи він оздоровить його в суботу, - щоб його обвинуватити.

3 І мовить Ісус до чоловіка, який мав суху руку: "Стань посередині!"

4 А потім до них і каже: "Годиться в суботу чинити добро чи зло, спасти життя чи погубити?" Вони ж мовчали.

5 Тоді, поглянувши на них гнівно, зажурений, що їхні серця закам'яніли, каже до чоловіка: "Простягни лишень руку!" І той простягнув, і рука його одужала.

6 І вийшли фарисеї, і зараз же з іродіянами радили раду проти нього, як би його занапастити.

7 Тоді подався Ісус до моря з своїми учнями. Сила людей із Галилеї йшла за ним, а й з Юдеї,

8 з Єрусалиму й з Ідумеї та й геть із Зайордання, ще й з околиць Тиру та Сидону; велика многота людей, довідавшись про те, що діяв, прийшла до нього.

9 Тоді він сказав своїм учням, щоб напоготовили йому човен, з-за народу, щоб не тиснув його.

10 Бо він багато з них оздоровив, тож ті, що мали якісь недуги, кидалися до нього, щоб його доторкнутись.

11 І духи нечисті, бачивши його, падали ниць перед ним та й кричали: "Ти - Син Божий!"

12 Він, однак, суворо наказав їм, щоб не виявляли його.

13 Потім вийшов на гору й покликав тих, що їх сам хотів, і вони підійшли до нього.

14 І він призначив дванадцятьох, щоб були при ньому, та щоб їх посилати із проповіддю;

15 і дав їм владу виганяти бісів.

16 Призначив він дванадцятьох: Симона, якому дав ім'я Петро;

17 Якова, сина Заведея, та Йоана, брата Якова, й дав їм ім'я Воанергес, у перекладі - Сини грому;

18 Андрія, Филипа, Вартоломея, Матея, Тому, Якова, сина Алфея, Тадея, Симона Кананія,

19 та Юду Іскаріота, що його і зрадив.

20 Повертається він додому, а народ знову там юрмиться, так що вони не мали змоги й попоїсти.

21 Довідавшись про те його свояки, вийшли, щоб його взяти, бо було говорено: "Він не при собі!"

22 А книжники, які прийшли були з Єрусалиму, казали, що він Велзевула має і бісівським князем бісів виганяє.

23 Тоді Ісус прикликав їх до себе й заговорив притчами до них: "Як може сатана сатану виганяти?
24 Коли царство поділене саме в собі, не зможе те царство встоятись.
25 Коли будинок розділений сам у собі, неспроможен будинок той більше стояти.
26 Отак і сатана: якщо повстав сам на себе й розділився, - не може встояти, а край йому настав!
27 Ніхто не може вдертись до сильного в хату й пограбувати його добро, якщо він спершу не зв'яже сильного, а щойно тоді розграбує його хату.
28 Істинно кажу вам: Усе буде відпущене синам людським, гріхи та богохульства, скільки б вони не хулили.
29 Але хто хулу вирече супроти Святого Духа, - тому повіки не проститься: той підпаде під гріх довічний."
30 Вони бо мовили: "Він має нечистого духа."
31 Приходять мати його та брати його і, стоявши надворі, посилають по нього, щоб його прикликати.
32 Народ же сидів круг нього. Ті йому й кажуть: "Ось твоя мати і брати твої надворі тебе шукають."
33 А він у відповідь їм: "Хто моя мати та брати мої?"
34 І, поглянувши навкруги на тих, які сиділи довкола нього, каже: "Ось моя мати та мої брати.
35 Бо хто чинить волю Божу, той - мені брат, сестра і мати."